

РЕШЕНИЕ

№ 2508

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **716** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 45, ал.8 от ЗМСМА. Образувано е по жалба на Областен управител на Област С. срещу Решение № 876 по протокол № 44, т.70 от 16.12.2021г. на Столичен общински съвет. Жалбоподателят излага твърдения за несъответствие на решението с нормите на материалния закон, обуславящо неговата незаконосъобразност. Посочва, че съгласно чл.7, ал.1 от ЗДС- имотите и вещите публична държавна собственост, не могат да бъдат обект на разпореждане и да се придобиват по давност. С приемането на решението СОС се целяло постигане на ефект на разпореждане с имоти- публична държавна собственост, които никога не са преставали да бъдат такъв вид собственост от 1971г. до сега. Не било налице промяна на основанието за придобиване на недвижимите имоти от държавата, нито същите са загубили качеството си на имоти-публична държавна собственост. Липсвало решение на МС на РБ по чл.6, ал.1 от ЗДС за обявяването на имотите за частна държавна собственост. Върху тях били разположени и три сгради, които се стопанисвали от Минно-геоложки университет „Св.И. Р.“ и в тях се извършвала учебна и научно-изследователска дейност. В проведеното административно производство не бил изслушан кмета на Столична община, район „Студентски“, на чиято територия се намирили имотите. Жалбоподателят в проведеното открито съдебно заседание на 25.03.2022г., чрез своите процесуални представители юрк. Н. Б. и юрк.М. С. поддържа оспорването и претендира отмяна на акта, както и присъждане на разноски за юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът – Столичен общински съвет, чрез своя процесуален представител юрк. Б. Г. е депозиран писмено становище изх. № СОА22-ДИ11-739/26.01.2022г. в което са изложени съображения за законосъобразно проведено и приключило административно производство. Акцентира се, че за имот № 68134.1601.6113 /идентичен на ПИ № 68134.1601.4797 и ПИ № 68134.1601.4764/, представляващ част от УПИ II- за „етажен паркинг“, кв.53а, местност „Студентски град“ са били съставени актове за частна общинска собственост, а съставените за същия имот актове за държавна собственост от 01.03.2021г., респ. 27.04.2021г. са били отписани от актовете книги със заповед на областен управител на Област С.. Изтъква се, че няма данни за наличие на някое от основанията по чл.2, ал.2 от ЗДС за определянето на имота с характер на публична държавна собственост. Новосъставеният акт за публична държавна собственост № 11240/30.12.2021г. не водел до възникване на правото на собственост върху имота, защото същият имал само удостоверително, но не и конститутивно действие. По силата на § 7, ал.1, т.3 от ЗМСМА правото на собственост върху УПИ II- за „КОО“ и УПИ III- за „КОО“, кв.53а, район „Студентски“ е придобито от Столична община, катостройките разположени върху тях били с временен характер. Двата имота се управлявали от кмета на Столична община, поради което нямало допуснато нарушение по чл.4б, ал.3, изр. второ.

По същество моли да бъде постановено решение, с което да се отхвърли депозираната жалба, като неоснователна. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- Столична община, чрез юрк. Ц. З. оспорва жалбата. В писмен отговор от 07.03.2022г. са изложени доводи за нейната неоснователност, тъй като не съществували доказателства, че недвижимите имоти представляват публична държавна собственост. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Видно от акт за частна общинска собственост № 1414/11.12.2015г., той е бил съставен за УПИ II- за „КОО“, кв.53а, местност „Студентски град“ с площ от 1 755 кв.м., находящ се в [населено място], район „Студентски“, [улица].

Съставен е бил и акт за частна общинска собственост № 1415/11.12.2015г. за УПИ III- за „КОО“, кв.53а с площ от 1 278 кв.м., находящ се в [населено място], район „Студентски“, [улица].

Със Заповед № РА50-536/12.08.2021г. на главен архитект на Столична община е бил одобрен проект за изменение на план за улична регулация на местност „Студентски град“, между о.т.742-о.т.747- изменение на бордюрни линии за осигуряване на вход-изход до нов УПИ II-„за етажнен паркинг“. Допуснато е изменение и на план за регулация на УПИ II- за „КОО“ и УПИ III- за „КОО“, ПИ с идентификатор № 68134.1601.4797 и № 68134.1601.4764 за образуване на нов УПИ II- за „етажен паркинг“, кв.53а, както и изменение на план за застрояване на нов УПИ II- за „етажен паркинг“, съгласно приложен проект.

Административното производство пред СОС е започнало въз основа на доклад № СОА21-ВК66-11875/14.12.2021г. на общински съветници Н. С., С. М., К. Контрера, А. Д. относно провеждане на публично оповестен конкурс за учредяване на възмездно право на строеж върху УПИ II- за „етажен паркинг“, кв.53а, местност „Студентски

град“.

Предложението е било разгледано на заседание на Постоянната комисия по икономика, собственост и дигитална трансформация, като от общо гласували 12 общински съветници, „за“ са били 12 човека, „против“ и „въздържали се“ - няма.

Проведено е било заседание и на Постоянната комисия по устройство на територията, архитектура и жилищна политика, като от гласувалите общо 16 общински съветници, „за“ предложението са били 14, „против“ – няма, „въздържали се“ - 2 общински съветници.

Видно от представения протокол № 44, т.70 от заседание на 16.11.2021г. на Столичен общински съвет е било разгледано предложението на група общински съветници относно провеждане на конкурс за учредяване на право на строеж върху процесния недвижим имот, срещу парично обезщетение. Това предложение е било прието с гласовете на 44 общински съветници, „против“-2, „въздържали се“- 6.

С Решение № 876 от 16.12.2021г. Столичен общински съвет е дал съгласие за обявяване на публично оповестен конкурс за възмездно учредяване на право на строеж за срок от 30 години, върху недвижим имот – частна общинска собственост с идентификатор № 68134.1601.6113, актуван с АОС № 1414/11.12.2015г. и АОС № 1415/11.12.2015г., съставляващ част от УПИ II- „за етажнен паркинг“, кв.53а, местност „Студентски град“ с площ от 3 145 кв.м за построяване на паркинг, при начална конкурсна цена от 1 471 800.00 лева. Възложено е на кмета на Столична община да организира и проведе конкурса при спазване на условията и реда, предвидени в Наредбата за условията и реда за провеждане на търгове и конкурси. В акта са посочени конкретните условия на конкурса, а именно: срок, изисквания към участниците, срок за подаване на оферти, одобрена е конкурсната документация и е направен избор на членовете на комисията.

Със Заповед № АК-03-1/30.12.2021г. областен управител на Област С., на основание чл.45, ал.4 от ЗМСМА е върнал за ново разглеждане Решение № 876 от 16.12.2021г. Столичен общински съвет, прието на заседание на 16.12.2021г.

В мотивите на акта е изложено, че за процесния недвижим имот са били съставени АПДС № 10715/01.03.2021г. и АПДС № 10716/01.03.2021г., както и актове за тяхната поправка № 10767/27.04.2021г. и № 10768/27.04.2021г., относно вида на собствеността от публична- частна, относно правата на управление върху имота- от МОН на Областен управител на Област С. и относно правното основание за съставянето им- от чл.2, ал.2 ЗДС- чл.2, ал.3 ЗДС. Със Заповед № ДС-14-00098/17.05.2021г. е било наредено да се отпишат от актовете книги за държавна собственост АПДС № 10715/01.03.2021г., АПДС № 10716/01.03.2021г., както и актовете за тяхната поправка № 10767/27.04.2021г. и № 10768/27.04.2021г. С последваща Заповед № ДС-14-145/29.12.2021г. е била отменена Заповед № ДС-14-00098/17.05.2021г. на областен управител на Област С.. Прието е, че актове № 10767/27.04.2021г. и № 10768/27.04.2021г. били съставени неправилно, тъй като не било налице промяна на основанието за придобиване на недвижими имоти от държавата, нито същите са загубили качеството си на публична държавна собственост. Реда за обявяване на имоти, публична държавна собственост за имоти- частна държавна собственост /чл.6, ал.1 от ЗДС/ бил с решение на МС, а не чрез поправка на явна фактическа грешка в титулната част и съответните им раздели /чл.72, ал.2 от ЗДС/.

В заключение е изложено, че решението на СОС е незаконосъобразно, защото

противоречи на чл.7, ал.1 от ЗДС и е допуснато разпореждане с имоти, които никога не са преставали да бъдат публична държавна собственост.

Видно от акт за публична държавна собственост № 10715/01.03.2021г., като такъв е бил актуван имот № 68134.1601.4797 с площ от 1 669 кв.м., находящ се в [населено място], район „Студентски“, [улица], заедно с разположените върху него три сгради. Този акт е бил поправен на основание чл.72, ал.2 от ЗДС с акт № 10767/27.04.2021г. относно правното основание за съставянето му- вместо „чл.2, ал.2 от ЗДС“- „чл.2, ал.3 от ЗДС“, относно предоставените права на управление- вместо на Министерство на образованието и науката- на Областен управител на Област С. и титулната му част- вместо „публична държавна собственост“- „частна държавна собственост“.

Съставен е бил и акт за публична държавна собственост № 10716/01.03.2021г. за ПИ № 68134.1601.4764 с площ от 1 325 кв.м., заедно с находящите в него три сгради, в [населено място], район „Студентски“, [улица]. Този акт също е бил поправен на основание чл.72, ал.2 от ЗДС с акт № 10768/27.04.2021г. относно правното основание за съставянето му- вместо „чл.2, ал.2 от ЗДС“- „чл.2, ал.3 от ЗДС“, относно предоставените права на управление- вместо на Министерство на образованието и науката- на Областен управител на Област С. и титулната му част- вместо „публична държавна собственост“- „частна държавна собственост“.

Със Заповед № ДС-14-00098/17.05.2021г. на областен управител на Област С. на основание чл.78, ал.1 от ЗДС е било наредено да се отпишат от актовете книги за държавна собственост А. № 10715/01.03.2021г. /поправен с А. № 10767/27.04.2021г./ и А. № 10716/01.03.2021г. /поправен с А. № 10768/27.04.2021г./, съставени за ПИ № 68134.1601.4797 и ПИ № 68134.1601.4764.

С последваща Заповед № ДС-14-145/29.12.2021г. на областен управител на Област С. е отменен горесцитирания акт от 17.05.2021г., като е наредено да се съставят актове за публична държавна собственост с предоставени права за управление на Министерство на образованието и науката.

В тази връзка е бил съставен акт за публична държавна собственост № 11240/30.12.2021г. за имот с идентификатор № 6834.1601.6113 с площ от 3 145 кв.м., находящ се в [населено място], район „Студентски“, [улица]. Видно от скица № 15-1390714/29.12.2021г., имот с идентификатор № 68134.1601.6113 е нанесен в одобрената със Заповед № РД-18-258/28.07.2020г. КККР за територията на район „Студентски“, същият е с площ от 3 145 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- за паркинг. В кадастралния регистър, като негови собственици са отразени Държавата и Столична община.

От представената информация от СГКК- С. се установява, че имоти с идентификатор № 68134.1601.4797 и № 68134.1601.4764 са идентични на имот с идентификатор № 68134.1601.6113, съгласно одобрената със Заповед № РД-18-258/28.07.2020г. кадастрална карта и регистри за територията на Столична община, район „Студентски“.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град формира следните правни изводи:

Оспорваният е уведомен за издаденото решение на 23.12.2021г., като със Заповед № АК-03-1/30.12.2021г. е върнал на СОС за ново разглеждане този акт. Съгласно чл.45, ал.8 ЗМСМА „върнатият за ново обсъждане акт може да бъде оспорен пред съответния административен съд от областния управител, в 7-дневен срок от изтичане на срока по ал. 7, ако в този срок общинският съвет не се произнесе по него“. СОС е

можело да се произнесе в срок до 13.01.2022г., което не е осъществено, а жалбата е депозирана на 18.01.2022г., поради което е в срок и се явява процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК - дали той е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби при постановяването му, както и съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – СОС. Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със ЗМСМА, чиито разпоредби очертават правният статут и компетентността на общинския съвет като орган на местното самоуправление, определящ политиката за изграждане и развитие на общината, във връзка с осъществяването на дейностите от местно значение, както и на други дейности, определени със закон. В съответствие с чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА общинският съвет е орган на местно самоуправление, който упражнява възложените му правомощия съобразно КР, ЗМСМА, ЗОС и други нормативни актове. В разпоредбата на чл. 21 от ЗМСМА са посочени основните му правомощия, които го определят като административен орган с административни правомощия по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, чиито актове могат да се обжалват пред съответния административен съд. Решенията взети на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА по правната си природа са административни актове по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК и могат да бъдат оспорвани за законосъобразност, като волеизявление на орган на местно самоуправление в изпълнение на законовоопределено правомощие.

Следователно - не е налице предпоставката за обявяване нищожността на атакувания акт по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, съдът намира, че е спазена установената в чл. 59, ал.2 АПК писмена форма, като в решението изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили неговото издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Производството е стартирало по повод доклад № СОА21-ВК66-11875/14.12.2021г. на група общински съветници, който е бил разгледан на проведени заседания на 15.12.2021г. на постоянните комисии по устройство на територията, архитектура и жилищна политика, както по икономика, собственост и дигитална трансформация. Членовете и на двете комисии са подкрепили доклада, както и предложения проект за решение.

Обжалваното решение е взето с необходимото мнозинство, предвидено в закона.

Съгласно чл.27, ал.2 от ЗМСМА „заседанията на общинския съвет са законни, ако присъстват повече от половината от общия брой на съветниците. Повече от половината от общия брой на съветниците е налице, когато броят на присъстващите на заседанието общински съветници е по-голям от останалата част от общия брой на съветниците.

По см. на чл.27, ал.3 от ЗМСМА „решенията на общинския съвет се вземат с явно гласуване с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници. Решенията са приети с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници, когато броят на гласувалите "за" общински съветници е по-голям от останалата част от присъстващите на заседанието съветници. Съветът може да реши гласуването да бъде и тайно“.

В случая решението е взето с гласовете на 44 общински съветници, при гласували 52 от общинските съветници в СОС. Заседанието е проведено в присъствието на повече от половината от общия брой на съветниците - 52 от 61.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. Извършена е цялостна валидна правна преценка на фактическите основания, послужили като предпоставка за издаването на акта. Жалбоподателят е бил уведомен за издаденото решение, като е упражнил правомощието си по чл.45, ал. 4 от ЗМСМА. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

Относно възражението за допуснато процесуално нарушение по см. на чл.46, ал.3, изр. второ от ЗМСМА, а именно: неизслушване на кмета на район „Студентски“ на проведеното заседание на 16.12.2021г. трябва да се посочи, че жалбоподателят не може да брани чужди права, респ. да черпи благоприятни за себе си правни последици от извършено нарушение по отношение на друг правен субект.

На четвърто място, спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който, съдът обосновава следните правни съждения:

Правото на строеж върху имот частна общинска собственост се учредява след решение на общинския съвет от кмета на общината чрез публичен търг или публично оповестен конкурс и съобразно предвиденията на влязъл в сила ПУП – чл.37, ал.1 от ЗОС. Цитираната разпоредба регламентира общия принцип на учредяване на ограничено вещно право

върху частен общински имот, а именно след решение на общинския съвет и провеждане на търг или конкурс. Изключение от изискването за провеждане на търг или конкурс се допуска с разпоредбата на чл.37, ал.4 от ЗОС, която очертава кръга на лицата, за които той е неприложим: юридически лица на бюджетна издръжка, религиозни институции, регистрирани съгласно Закона за вероизповеданията, или на техни местни поделения за обредни, молитвени или богослужебни домове за публични религиозни обреди и служби, за храмове и манастири; други лица, когато това е предвидено в закона. Законодателят е предвидил допълнителна мярка за охрана на обществения интерес, като това решение трябва да се вземе с квалифицирано мнозинство - повече от половината от общия брой съветници.

Правото на строеж върху общински имот, се учредява по общия ред след като е взето решение на общинския съвет, проведен е търг или конкурс, а кмета на общината издава заповед и сключва договор със спечелилия кандидат. Спазването на чл.37, ал.1 от ЗОС е условие за законосъобразност на бъдещи гражданско правни сделки, извършвани за сметка на общинското имущество, с което може да се разпорежда общинския съвет. Това законово изискване гарантира възможността на органа на местното самоуправление да взема решения за сключване на гражданскоправни сделки с имоти общинска собственост, в каквито граждански отношения общината ще встъпи след вземане решението по чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА. Разпореждането със собственост на общината следва да се извършва при спазване на материалноправните и процесуалните норми и това ще е законовата гаранция, че правомощието на общинския съвет е упражнено съобразно конституционно защитения интерес на общината. Освен това съдебната проверка за законосъобразността на тези решения, включително и за спазване на процедурата по вземането им не накърнява оперативната самостоятелност на общинския съвет да взема решения за управление и разпореждане с общинско имущество. По законова делегация /чл.8, ал.2 от ЗОС/ е предоставено на общинския съвет на всяка община да определи в наредба реда, по който ще стане учредяването на правото на строеж. Приета е Наредба на СОС за общинската собственост, като в чл. 56 е регламентирано също, че „правото на строеж се учредява по решение на СОС след проведен публичен търг или публично оповестен конкурс, съобразно предвижданията на влязъл в сила подробен устройствен план и съгласуван идеен инвестиционен проект“.

В настоящия случай, е изпълнена главната материално правна предпоставка на цитираните норми, а именно: учредяването на правото на

строеж върху ПИ № 68134.1601.6113 /част от УПИ II- за „етажен паркинг“, кв.53а/, местност „Студентски град“ е постановено да се извърши след провеждане на публично оповестен конкурс срещу парично обезщетение. Влязъл в сила е ПУП- ПЗ на УПИ II- за „етажен паркинг“, кв.53а, местност „С. град“, поради което следва да се приеме, че предвижданията на плана допускат изграждането именно на такъв обект на терена. Правото на строеж е учредено възмездно срещу сумата от 1 471 800.00 лева, която е определена в административното производство посредством изготвен оценителен доклад от 13.09.2021г. и представлява пазарната цена на процесния недвижим имот.

Действителният спор между страните се свежда единствено до това в чий патримониум е възникнало и съществува правото на собственост върху ПИ № 68134.1601.6113. Държавата, чрез Областен управител на Област С. и Столична община си противопоставят издадени актове съответно за частна общинска собственост и за публична/частна държавна собственост. Актовете по чл.5, ал.1 ЗОС и чл.5, ал.1 ЗДС нямат правопораждащо действие, а дали са законосъобразно съставени не може да бъде предмет на изследване по настоящото дело.

Очевидно е, че между Държавата и Столична община е налице спор за материалното право, който спор не подлежи на разрешаване нито в административното производство, нито в настоящия съдебен процес. Пред страните е открит общия исков път за защита на претендираните вещни права, чрез предявяване на иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК или чл.108 ЗС. Към дата- 16.12.2021г. и към момента на приключване на устните състезания – 25.03.2022г. не е постановено съдебно решение, с което да е установено между страните със сила на присъдено нещо, че ПИ № 68134.1601.6113 е държавна собственост и на това основание **Решение № 876 от 16.12.2021г.** на СОС да бъде отменено, поради извършено разпореждане с чужда вещ. Недопустимо е в настоящото съдебно производство с предмет преценка на законосъобразността на акта по чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА във вр. чл.37, ал.1 от ЗОС, да се решава този спор и да се формира сила на присъдено нещо относно претендирани материални права, както и да се осъществява косвен съдебен контрол върху другите актове. Ако Областен управител на Област С. счита, че с АОС № 1414/11.12.2015г. и АОС № 1415/11.12.2015г. незаконосъобразно е актуван имот - държавна собственост, като общински, той разполага с правомощието по чл.79, ал.1 от ЗДС да издаде заповед, с която да ги отмени.

Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт не бяха оборени от

жалбоподателя в хода на съдебния процес. Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на решението с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗОС и Наредбата на СОС за общинската собственост. В административния акт е задължително да има пълно съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. След като не се доказва, посредством влязъл в сила съдебен акт по иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК, респ. чл.108 ЗС, че Държавата е носител на правото на собственост върху ПИ с идентификатор № 68134.1601.6113 /част от УПИ II- за „етажен паркинг“, кв.53а, местност „Студентски град“, то не може да се обоснове извод, че СОС се е произнесъл извън пределите на своята компетентост, като е извършил разпореждане с вещ, която не е общинска собственост.

На неето място, взетото решение относно обявяване на публично оповестен конкурс за учредяване на възмездно право на строеж, осъществява легитимните цели, посочени в закона и не съществува такова несъответствие с тях, което да сочи на превратно упражняване на власт от административния орган по см. на чл.145, т.5 от АПК.

По тези съображения настоящият съдебен състав заключава, че атакуваното решение е издадено при липсата на отменителните основания по чл.146 от АПК, същото е законосъобразен акт и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора искането на представителя на ответника и заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, II-ро отделение, 22-ри състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Областен управител на Област С. срещу **Решение № 876 по протокол № 44, т.70 от 16.12.2021г.** на Столичен общински съвет.

ОСЪЖДА Областна администрация на Област С. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Столичен общински съвет с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

ОСЪЖДА Областна администрация на Област С. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Столична община с адрес: [населено място], [улица] сумата в размер на 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: